

gives af Justitsministeren i et Regulativ, hvori der kan tages de fornødne medicolegale Henhyn. Jeg kan saaledes ikke tro, at Forslaget, som det er faattet, skulde kunne møde nogen Hindring paa sin Vej til at blive ophøjet til Lov. Naar jeg har indbragt det, er Grunden ikke den, at jeg personlig er Tilhænger af Ligbrændingslagen. Det er jeg paa ingen Maade; men jeg finder det ikke, forvarligt, at man forbyder de Medborgere som foretrakke Ligbrænding fremfor den gamle Jordfæstelse, at faa dette Duffe opfyldt. Jeg ser ikke, at der er noget som helst Henhyn hervedt borgerligt eller kirkeligt, som taler mod Ligbrænding. Der er derfor ingen Grund for os til at opretholde et Forbud, som skriver sig fra Kristian den 5tes Tid. At der ikke kan være væsentlige Henhyn, som tale imod at tilstede Ligbrænding, maa formodentlig ogsaa fremgaa deraf, at man paa de fleste Steder i Udlandet er gaaet ind paa at tilstede denne Form for Opløsning af Lig. Jeg ved ikke rettere, end at i de fleste Lande er det nu Tilfældet, at man har Krematorier, Ligbrændingsanstalter, saaledes i Italien, Svejts, Frankrig, England, Tyskland og Sverige; man har det endvidere i de nordamerikanske Fristater, i Brasilien, Buenos Ayres, Japan og flere andre Steder. Altsaa Erfaringens Vidnesbyrd fra mange Lande synes uimodsigelig at tale for, at det er en Maade at opløse Lig paa, som ikke i nogen Henseende kan være anstødelig eller betænkelig. Jeg har det Haab, at Folketinget vil stille sig særdeles velvillig overfor Forslaget, især naar jeg erindrer mig, at for en halv Snes Aar siden — i Samlingen 1882—83 — blev der her i Tinget saa godt som enstemmig vedtaget en Indstilling til Justits- og Kultusministeren gaaende ud paa at anbefale et Andragende fra Foreningen for Ligbrænding om, at Ligbrænding maatte blive tilladt. Dette Andragende mødte Velvilje fra de forskellige Sider her i Folketinget, baade fra højre og venstre Side.

Det blev velvillig modtaget af den højtærede Justitsminister og varmt anbefalet af den nuværende Kultusminister, som den Gang var Repræsentant for Københavns 5te Valgfres (Goos). Det blev egentlig kun bekæmpet af den daværende Kultusminister, der frygtede for at give offentlig Forargelse. Jeg vil haabe, at den Stemning, som var til Stede i Folketinget i Samlingen 1882—83, ogsaa vil vise sig nu, saaledes at Lovforslaget kan blive ophøjet til Lov. Jeg skal nu her ikke komme nærmere ind paa Sagen, hvad der vil blive Lejlighed til ved Forslagets 1ste Behandling, men blot i Almindelighed anbefale Lovforslaget til Tingets virksomme Velvilje.

Formanden (Høgsbro): Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Foruden dette saaledes indbragte Lovforslag foreligger nu kun til Behandling her i Salen Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme. Jeg skal derfor ansætte det næste Møde til Torsdag den 7de Januar 1892 Kl. 1 med følgende Dagsorden:

- 1) Valg af Formand, Viceformænd og Sekretærer for de følgende 4 Uger.
- 2) Første Behandling af:
Forslag til Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.
- 3) Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende:
Forslag til Lov om et overordnet Sundhedsraad.

Mødet hævet Kl. 1 10'.